

Każde powołanie do kapłaństwa i życia zakonnego jest wielką tajemnicą Bożego wyboru i wolnej odpowiedzi człowieka. Tajemnicą spotkania dwóch wolności: wolności Boga, który powołuje, oraz wolności człowieka, który na to powołanie odpowiada.

Powołanie do kapłaństwa i życia zakonnego jest najpierw darem, zaskakującym darem Bożej miłości, wyrazem Jego troski o człowieka. W Ewangelii czytamy: „Potem wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego” (Mk 3, 13).

Odpowiedzialność za rozwój powołań do kapłaństwa i życia zakonnego spoczywa na całym Kościele.† Dlatego od naszej żarliwej modlitwy w dużej mierze zależy czy w seminarium duchownym będą młodzi ludzie, którzy odpowiadając na wołanie Chrystusa pójść Jego śladami. Zwłaszcza teraz, gdy głos Pana zdaje się być zagłuszany przez inne głosy, a propozycja, by pójść za Nim i ofiarować Mu swoje życie może wydawać się zbyt trudna, każda wspólnota parafialna i każdy wierzący człowiek powinni podjąć świadomie zadanie wspierania powołań. Jest ważne, by dodawać odwagi tym, którzy odważyli się powiedzieć „tak” Bogu i Kościołowi.

Świat dzisiejszy woła o świętych kapłanów! Tylko kapłan święty może stać się w dzisiejszym, coraz bardziej zsekularyzowanym świecie przejrzystym świadkiem Chrystusa i Jego Ewangelii. Tylko w ten sposób kapłan może stawać się dla ludzi przewodnikiem i nauczycielem na drodze do świętości, a ludzie na takiego przewodnika czekają.

Bądźmy razem w tym wielkim dziele modlitwy i towarzyszenia rozeznającym powołanie i tym, którzy chcą z odwagą oraz oddaniem je przeżywać!